

haves Alt, hvad angaaende begge disse Corpsfer" — nemlig det kjøbenhavnske borgerlige Infanteri og Artilleri — „hidtil var foreskrevet, forsaavidt det ei i dette Reglement findes indført". Det er da saa klart som Noget, at hvis det, som det ærede Medlem henviser til med Hensyn til Borgervæbningsfonden, ikke findes i Reglementet af 1808, da gjælder det ikke, og altsaa ere de Bestemmelser i Placaten af 1804, som ere i Strid med Reglementet af 1808, hævede ved dette. I dette Reglements § 37 hedder det nu, at de adskilte Fonds samles til een Fond, og at der til dette Fond udredes en aarlig Afgift paa 12,000 Rd. som Borgervæbningskat af Kjøbenhavn, hvorefter Kongen af sin Kasse vil tilskyde til bemeldte Fond, hvad der over denne Sum behøves til de aarlige reglementerede Væbninger ved begge Corpsfer. Der staaer ikke „hvad der behøves", men der staaer „hvad der over denne Sum behøves". Det hedder fremdeles i bemeldte § 37, at den Beholdning, som nu findes i Corpsernes adskilte Kasser, skal overtages i den fælles Fond, og at i denne skal endvidere indflyde, hvad der herefter maatte indkomme for fritagelse for at tjene i Borgervæbningen, ved Muleter, paa-dragne af Corpsernes Medlemmer, saaledes som Reglementet nærmere bestemmer osv. Efter dette Reglement fremtræder altsaa Borgervæbningsfonden som en samlet Fond med de af mig nævnte Indtægter, hvoraf Udgifterne skulle udredes. Fra den i Reglementet nævnte Dato eristerer der ikke særffilte, specielle Fonds, og at der siden er foretaget en Adskillelse imellem den saakaldte Kassebeholdning og Fonden, synes som saa meget Andet at være skeet, uden at der har været fornøden Hjemmel dertil. Det hedder dernæst i § 38, at for denne Fonds Regning anskaffes Tid efter anden de endnu fornødne Geværer til Brug for det borgerlige Infanteri, og ligeledes de Gagetillæg, som maatte bevilges Corpsernes Medlemmer, samt endvidere Godtgjørelser til de Uformuende, som ikke kunne taale uden saadan Godtgjørelse at afstaae den Tid, de skulle anvende som Medlemmer af Corpserne, hvilke Godtgjørelser tilstaaes i Genhold til Placaten af 1804. Dette er specielle Udgifter,

der ere nævnte for Borgervæbningsfonden; men de 12,000 Rd. skulde anvendes til Væbningerne, og forsaavidt de ikke skulde strække til, vilde Kongen af sin Kasse skyde Noget til, dog saaledes, at Gagetillæg udover det Reglementerede, samt Anskaffelse af Geværer og de af mig nævnte Understøttelser skulde udredes af Borgervæbningsfonden. Denne Borgervæbningsfond havde indtil 1843 efter en Beretning ikke samlet mere end 6,000 Rd. og efter en anden 10,000 Rd., og der skete ikke nogen særffilt Opsamling som Kassebeholdning, hvilket er aldeles i Overensstemmelse med Reglementet. Der var kun een Fond, og deraf udrededes samtlige Udgifter, og samtlige Indtægter indfløde deri; det var et samlet Regnskab, som revideredes efter Bestemmelsen. Der var, som sagt, ikke samlet mere efter en Angivelse end 6,000 Rd. og efter en anden 10 à 12,000 Rd., og hvorfor? Fordi den paa en Tid, da Borgervæbningen bestod af Medlemmer fra 18 Aar og opad, maatte anvendes til Væbningens forffjellige Behov. Efter den Tid fremtræder imidlertid en Adskillelse imellem den saakaldte Kassebeholdning og Borgervæbningsfonden, og nu indflyde i Borgervæbningsfonden ikke alle de i Reglementet nævnte Indtægter, men væsentlig Fritjæbelsessummer. Efter Bestemmelser, som sandsynlig ere fastsatte af Justitsministeriet og Communalbestyrelsen, er der fra Aarene mellem 1850—60 og indtil Dato udredt Gagetillæg og endvidere nogle enkelte andre Smaaavgifter, saasom i Anledning af en Commissions Oprettelse i 1858, men forøvrigt vedblev Fonden at opspare sine Renter, lægge dem til Capitalen og indtage betydelige Indtægter i Fritjæbelsessummer, saaledes at den nu er noget over 60,000 Rd. Hvorledes har den nu kunnet stige saa betydelig i denne Tid? Det kommer deraf, at den har haft aldeles uventet store Indtægter i Fritjæbelsessummer, og dernæst af, at den ikke har afholdt de lovbestemte Udgifter. Vi have spurgt Justitsministeren, om de Værnepligtige, der kjøbte sig fri for at tjene i Borgervæbningen ved Erlæggelsen af en Sum een gang for Alle — hvilken Sum ved et Reglement af 1825 var fastsat fra 100 Rd. indtil 900 Rd. — vare fritagne for Tjeneste i For-